

युद्धकाण्डं

३८१

चालयन्तमनीकानि विधमन्तं महारथान् ।
न ते ददृशिरं रामं वायुं व्योमगतं यथा ॥ २० ॥
ह्रिन्नं भिन्नं विपर्यस्तं प्रभग्नं शरपीडितं ।
बलं रामेण ददृशुर्न रामं संप्रहारिणं ॥ २१ ॥
प्रहृतं शरीरेषु न पश्यन्ति स्म राघवं ।
इन्द्रियेषु प्रवर्तन्तं भूतात्मानमिव प्रजाः ॥ २२ ॥
एष हृत्ति गजानीकमेष हृत्ति महारथान् ।
एष हृत्ति शरैस्तीक्ष्णैः पदातीन् वाजिभिः सह ॥ २३ ॥
एष रामो महातेजा युध्यतामेव रक्षसां ।
प्रज्ञां व्यपाहरत् तत्र मोहनास्त्रबलेन च ॥ २४ ॥
ते मूढाश्च विसंज्ञाश्च रामभूतमिदं जगत् ।
ददृशू रक्षसास्तत्र ततो जघ्नुः परस्परं ॥ २५ ॥
अन्योन्यं कुपिता जघ्नुः शक्तिश्रूलपरश्चधैः ।
रक्षसाः समरे शूराः सदृशा राघवस्य च ॥ २६ ॥
न पश्यन्ति स्म ते रामं निघ्नन्तं युधि वाहिनीं ।
मोहिताः परमास्त्रेण गान्धर्वेण महात्मना ॥ २७ ॥
ततो रामसहस्राणि रणेऽपश्यन् निशाचराः ।
पुनः पश्यन्ति काकुत्स्थमेकमेव महाह्वे ॥ २८ ॥
भ्रमन्तीं काञ्चनीं कोटिं कार्मुकस्य महात्मनः ।
अलातचक्रप्रतिमां ददृशुस्ते निशाचराः ॥ २९ ॥